

verkocht kon worden, evenals de onverkoopbare textiel en overige manufacturen, volgens de bevelen naar Batavia zijn gezonden. Als de rendementen zijn ontvangen, volgt hierover een definitief oordeel. Naar aanleiding van het rapport van hoofdadministrateur David Coenraad Vick wordt opgemerkt dat de uitgaven in 1758/59 het bedrag in de memorie van bezuiniging met f 195.395 overschrijden. De uitgaven voor timmerwerk en bouwen die aanmerkelijk zijn gestegen, moeten verminderen en [fol. 819] de uitstaande schulden per eind augustus 1759 van f 665.880 dienen ingevorderd te worden. De onzekere hebben voorrang op de zekere schulden en als degenen die moeten invorderen, dat weigeren, moeten ze het uit hun privégelden vergoeden. Betreffende de rekeningen is besloten)

---de ministers te gelasten om sekere daarbij ten agteren staande post ten bedraage van f 574.672,16,-, ofte de geconquestreerde penningen en goederen, uit het, door den Franschen admiraal monsieur D' Aché genomene en door die natie aangehoudene, schip Haarlem, zowel, als die ter montant van f 126.851,5,-, wegens het door haar geligte in den jare 1749 te Pondichery uit het schip Schellag, bij hare boeken te doen levendig houden, alsmede uit de tevoren staande reekeningen, in selver voegen te laten handelen met die van f 126.312,12,-, ofte het bedragen van het geligte door de ministers uit zeker particulier scheepje in Bengale thuis gehoord hebbende. Daarentegen hebben wij de ministers gequalificeert om de op laatsgemelde reekening nog voortlopende post wegens oorlogsongelden, of het overschot van het aangeslagene van de Tanjourse ingeseetenen in den oorlog met dien vorst in anno 1743/44, na gedane detractie van alle de oorlogskosten, alsmede de schade der ingeseetenen van de Compagnie, nog monteerende een sommetje van f 939,12,8, bij hare boeken op voorjarige winsten en verliesen in te neemen en dus te verevenen. Waarbenevens ons ook nog onder 't oog gekomen zijnde dat bij de gemelde boeken sonder geldsom waren ingenomen de gerelaxeerde goederen der Franschen door den admiraal der Engelschen Pocok, welke wij veronderstellen degeene te zijn die uit het, ter Nagapatnamse rhee door de Engelsche weggenomene, Fransche chaloupje de Robijn gekomen en, op de geweygerde acceptatie door de Franschen, door de ministers volgens onse ordre publicq verkogt zijn voor een montant van pagoden 285³/₄.

Fol. 819r-820r.

(Aangezien dit tegen de opdracht in de brief van 13 september 1760 is, moet dit bedrag alsnog apart in de boeken worden opgenomen en daarin voortlopen. Betreffende de munt is uit het Padangse goud dat via Malabar en Ceylon werd aangevoerd, uit een staaffe waarin de meeste afwijking met het allooi voor kwam, een stukje gehaald en met een essay-briefje naar Batavia gestuurd. Het kon niet geëssayeerd worden, omdat slechts de essayeur die dat ook al voor de verzending uit Batavia had gedaan, beschikbaar was. [fol. 821] Het bestuur is in de brief van 15 april 1761 opgedragen dat twee personen zich in het essayeren moeten bekwamen en daarna zo snel mogelijk naar Batavia komen. Uit de bijlagen blijkt dat bij de vorige paching van Bimlipatam en onderhorige dorpen een tekort van f 78.027 is ontstaan. De uitgaven die daartoe aan de vorst Visia Ramarasu zijn gedaan, komen ter verantwoording van de vroegere residenten Gijsbert van Velsen en Jacobus Henricus van Jever. Hiervoor zijn ze evenwel door de Raad van Justitie te Batavia reeds vrijgesproken, zodat de schade niet meer te verhalen is. Bovendien is Van Velsen overleden en Van Jever in armoede vervallen en niet in staat enige opheldering te geven. De enige mogelijkheid is de inlandse kooplieden die deze gelden ontvingen, [fol. 822] daarvan met betamelijke middelen te overtuigen en wel speciaal van 6000 pagoden die volgens Vicks rapport door Van Jever aan het hof van Salabat Jang zijn uitgegeven. Deze verklaarde in de vergadering van het bestuur te Nagapattinam dit volkomen vergeten te zijn. In de brief van 14 oktober 1761 is bevolen om die mogelijkheid te beproeven, maar als er niets naders valt te vernemen, moet het daar maar bij blijven. In de brief van 25 mei 1761 vroeg het bestuur ontheffing van de inkopers van de vergoeding van f 2781, of de winst onder de 50 %, op textiel die in 1759 met de Leiden en de Eendracht te Batavia werd aangevoerd. Als een bijzondere gunst is ontheffing van vergoeding van een behaalde winst tot 25 % toegestaan. In de vergadering van 15